

हुतहुताशनदीप्ति वनश्रियः प्रतिनिधिः कनकाभरणस्य यत् ॥ १ ॥
 युवतयः कुसुमं दधुराहितं तदलके दलकेसरपेशलं ॥ ३९॥
 अलिभिरञ्जनविन्दुमनोहरैः कुसुमपंक्तिनिपातिभिरङ्कितः ॥ १ ॥
 न खलु शोभयति स्म वनस्थलीं न तिलकस्तिलकः प्रमदामिव ॥ ४०॥
 अमदयन्मधुगन्धसनाथया किशल्याधरसङ्गतया मनः ॥ १ ॥
 कुसुमसम्भृतया नवमल्लिका स्मितरुचा तरुचारुविलासिनी ॥ ४१॥
 अरुणरागनिषेधिभिरंशुकैः श्रवणलब्धपदैश्च यवांकुरैः ॥ १ ॥
 परभृताविरुतैश्च विलासिनः स्मरबलैरबलैकरसाः कृताः ॥ ४२॥
 उपचितावयवा शुचिभिः कणैरलिकदम्बकयोगमुपेयुषी ॥ १ ॥
 सदृशकान्तिरलक्ष्यत मञ्जुरी तिलकजालकजालकमौक्तिकैः ॥ ४३॥
 प्रथममन्यभृताभिरुदीरिताः प्रविरला इव मुग्धवधूकथाः ॥ १ ॥
 सुरभिगन्धिषु शुश्रुविरे गिरः कुसुमितासु मिता वनराजिषु ॥ ४४॥
 श्रुतिसुखभ्रमरस्वनगीतयः कुसुमकोमलदन्तरुचो बभुः ॥ १ ॥
 उपवनान्तलताः पवनाहतैः किशल्यैः सलयैरिव पाणिभिः ॥ ४५॥
 अनुभवन्नवदोलमृतूत्सवं पदुरपि प्रियकण्ठजिघृक्षया ॥ १ ॥
 अनयदासनरञ्जुपरियहे भुजलतां जउतामबलाजनः ॥ ४६॥
 त्यजत मानमलं वत विग्रहैर्न पुनरेति गतं चतुरं वयः ॥ १ ॥
 परभृताभिरितीव निवेदिते स्मरमते रमते स्म वधूजनः ॥ ४७॥
 अथ यथासुखमार्तवमुत्सवं समनुभूय विलासवतीसखः ॥ १ ॥
 नरपतिश्चक्रे मृगयारतिं स मधुमन्मधुमन्मथसन्निभः ॥ ४८॥